

אני שואל את עצמי...

בכתבה זו, למרות שזה לא נראה, אין נטיה פוליטית. מי שמכיר אותי יודע שאני מקדיש את חיי לנסיון להסביר לזולת ולעצמי כי אנחנו רק אהבה בריפוי גוף. אך האהבה הזאת שמכסה אותנו לגמרי, היא לא מוכרת לנו במהותה. ו מכוון שאנו לא מכירים אותה היטב, כ"כ קל לנו להפוך אותה לפחד, חוסר ביטחון, טינה, קינאה ולבסוף, בשינאה, תוך כדי בילבול עצמי לגבי מהותנו האמיתית. האושר בשלמותו הוא בהשג ידינו. למרות זאת אנו מסתובבים לכיוון הפוך וכך מביטים לעצמנו חיים אומללים, מלאים הרס וסבל. באמצעות הכתבה הזאת הנני מנסה להעלים ספקות ביחס לנושא חשוב, רגיש ועדין אשר גורם לסיכסוך בלתי מובן. אני רק מנסה להביא את רגשותיי, את רצוני ו מעט מאוד או כלום מדעתי. אבל, החשוב ביותר: שהאהבה אשר עליה אני מדבר לעיל ושהיא מהותו של כל אדם, תגיע כנס של כל אדם אשר משתמש באלימות כלפי אחרים (ולא משנה לאיזו קבוצה הוא שייך), תוך כדי רושם שיש לו סיבה מוצדקת ושבסוף ייגלה את גודל הטעות בהתנהגותו. זאת הגדולה מבין משאלותיי.

אני שואל את עצמי:

בשנת 1948, האם ישראל כבשה שטחים או היא קבלה אותם ע"פ החלטת האו"ם? האם אי פעם בהיסטוריה שלה, ישראל תקפה, כבשה או הפעילה אלימות בצורה כלשהי מבלי שיתקפו אותה קודם לכן? זה לא מספיק על מנת להאמין או לא, להסתכל על העבר? נראה, זה לא מספיק לדעת כי לאחר ההסכמים החתומים ע"י ישראל עם מצריים ועם ירדן, שלושת המדינות קיימו את הסכמיהם ושעד עצם היום הזה נהנות מיחסים של שלום וכבוד הדדי למרות עבר מלא דם ואלימות שהיה מאפיין אותם? האם זה לא חשוב לדעת כי היום יותר משני שלישי מהאוכלוסייה בישראל תומכת בהחלטה להחזיר שטחים תמורת שלום? כיצד ישראל כבשה את השטחים? האם זה לא היה תוך כדי הגנה עצמית על מנת למנוע חיסול היהודים עוד פעם? זה הגיוני שמדינת ישראל תחזיר את השטחים אם בכך היא תסכן את קיומה? באיזו דרך מדינה תצליח לחתום הסכם עם מדינה אחרת, אשר הפרה באופן סיסטמטי כל ההסכמים החתומים בעבר? איך מדינה חותמת הסכם שכולל החזר שטחים אסטרטגיים להגנה כדי להבטיח את קיומה, עם שילטון שלא מייצג את עמו ואין לו כח נגד אירגוני הטרור אשר כוונתם לחסל אותה כמדינה וכגזע? האם זה נכון שבזמן שבישראל מחנכים את הילדים על בסיס ללא אלימות וללא גזענות, בפלשתיין ובמדינות ערביות אחרות מחנכים אותם לשנוא את היהודים ואת מדינת ישראל ומסיתים אותם להפוך לפצצה אנושית רק על מנת להרוג יהודים? האם זה נכון שהעם הפלשתינאי בחר ברובו בשילטון הנמצא בידיים של אירגון טרור שמטרתו להשמיד את מדינת ישראל? איך זה שבישראל, כאשר יש בעיות "ביטחוניות", העם מעלה ביקורת ומאשים את שילטונו וכאשר זה קורה בפלשתיין, הפלשתינאים מאשמים את ישראל? האם זה נכון שבזמן שבישראל יש סף גבוה של ביקורת עצמית וכפועל יוצא מכך שיהודים רבים תומכים בלהט במגמה הצודקת של המשפחות הפלשתינאיות החפות מפשע, בד"כ בין הפלסטינאים והערבים אין קול שיקום ויתמוך בזכות או מגמה צודקת של היהודים, אם היא קיימת בכלל? האם היה צריך להשמיד את כל היהודים בעולם ביחד עם מדינת ישראל כפי שמצהירים מנהיגים של מספר מדינות? האם יש אפשרות כלשהי שקבוצה אתנית תושמד מאיזושהי סיבה ובכך לשלול את זכותה להתקיים? ומה היה קורה אם אלו שחושבים כך, היו מקבלים חזרה את כל השטחים יחד עם כל דרישותיהם, האם הם היו באמת מרוצים אז או עדיין היו צריכים להבטיח לעצמם שהגזע שהם כ"כ שונאים יושמד לחלוטין? ואם כך היה, האם הם היו מוצאים משמעות לחייהם, אחרי שלא נותר להם את מי לשנוא?

אני כותב רק סימני שאלה מכיוון שאין לי תשובות. אבל ליבי יוצא אל הילדים הפלשתינאים והישראלים כאחד, שבטוח הם חפים מכל אשמה והם הסובלים העיקריים מהאלימות הבלתי נשלטת שלנו(של המבוגרים).

כמובן מאליו שישראל היא החזקה בסרט הזה והפלשתינאים הם החלשים. זה נכון שמתבצעים טעויות, ניצול לרעה ואי צדק.

האם הסכסוך הוא לא יותר מדי מסובך על מנת לפענח אותו לפי האירועים האחרונים או מספר אירועים בודדים? זה, כאילו אנו מנסים להבין סרט לפי חלק קטן ממנו או לפי סופו בלבד.

אני חושב שאפילו כל דמעותינו יחד לא יצליחו לשטוף כ"כ הרבה עצב וכאב. וההרגשה הזאת של חוסר אונים שחלקנו מרגישים כשליבנו מתנפץ עוד לפני שהפצצה הגיעה אלינו.

רודי ספילמן

ג.ב: הנני מתנצל בפני הקוראים אם כוונתי להתרחק מהפוליטיקה לא הושגה במלואה, אם נסיוני להיות אובייקטיבי לא כ"כ הצליח, אם רצוני העמוק שלא להביע עמדה נראה כאילו הבעתי עמדה.

שלום שלווה

<http://rudyspillmaninhebrew.blogspot.com>

LIBRO ABIERTO

<http://libroabiortorudyspillman.blogspot.com>

כל הורדת הספרים של המחבר, ללא כל תשלום

www.lulu.com.es

כל הזכויות שמורות.

[Standard Copyright License](#) © 2008

